

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
Vysoká škola: Pedagogická fakulta JU, Ústav romanistiky
Datum odevzdání posudku: 12.5.2008

Diplomantka: Michaela Mikotová
Aprobace: Šj - Ov
Recenzent diplomové práce:
PhDr. Helena Zbudilová, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

La tía Julia y el escribidor María Vargase Llosy

Michaela Mikotová se rozhodla věnovat svou diplomovou práci problematice románu *Tetička Julie a zneuznaný génius* peruánského romanopisce, povídkáře a esejisty María Vargase Llosy. Dala však své práci širší záběr než naznačuje její titul.

V úvodu práce se diplomantka snaží objasnit společensko-ekonomickou situaci 2. poloviny 20. století, duchovní klima a atmosféru, které působily na literaturu zemí Latinské Ameriky dané doby. Usiluje především o postžení fenoménů „boom“ a „postboom“ hispanoamerické literatury, které souvisejí s obnovou hispanoamerického románu a přinesly do „Zlatého věku“ hispanoamerické literatury radikální změny narativních postupů. Následuje část věnovaná životní a tvůrčí dráze peruánského romanopisce. Obě kapitoly i přes svůj kompilační charakter považuji za užitečné nejen jako zdroj informací sloužících k objasnění souvislostí, ale zejména jako doplňující komponent skutečného jádra práce, které je obsaženo v dalších dvou kapitolách. Za přínosnou lze označit třetí část diplomové práce nazvanou „Vyprávěcí postupy Vargase Llosy: teorie a praxe“, ve které je Vargas Llosa představen nejen jako autor, ale také jako literární teoretik. Je zde nastíněno jeho pojetí tzv. totálního románu, narativních technik a postupů, prolínání narativních rovin atd. Diplomantka vychází z těchto postulátů, které chápe jako teoretický a interpretační problém, jímž se zabývá v analýze (od str. 38) výše uvedeného románu. Všimá si např. vypravěčské perspektivy, funkce vypravěče, struktury a lineárnosti díla či účelové dezorientace čtenáře, které Vargas Llosa dosahuje cílenou „zamlžeností“ některých postav za účelem změny identity apod. Zkoumanou problematiku však nepostihuje v plné teoretické šíři (vymezené autorem), proto v závěru práce položím několik doplňujících otázek. Diplomantka ve svých závěrech prokázala schopnost práce s konkrétním textem a odbornými prameny. Nezůstává u pouhé analýzy románu z roku 1977, ale pokouší se o nastín dalších možných směrů kritického přístupu k autorově próze, zabývá se reflexí aktu psaní, širokým tématem vztahu skutečnosti a fikce (zde autobiografické prózy), metaliterární povahou textu či úvahou o umění a kýči (zde prostředek parodie).

Ke kladům práce je třeba dále připočíst jazykové a stylistické zpracování. Diplomantka předložila zdařilou práci. Při konečné redakci ale neodstranila některé technické nedostatky (např. nedokonalost odkazového aparátu). Práce také obsahuje značné množství překlepů, které se nacházejí v českém i španělském textu (např. v citátech a ve španělském resumé – především na str. 78).

Pro obhajobu mám několik otázek: 1. Jaké „strategické postupy“ (str. 27-28) použil Vargas Llosa konkrétně ve svém románu *Tetička Julie a zneuznaný génius*? 2. Jak lze definovat pojem „světová republika písemnictví“ (str. 10). Jedná se o pojem vlastní či převzatý? 3. Objevují se v analyzovaném románu Vargase Llosy také autoparodické, popř. autoreflexivní prvky? 4. Které další spisovatele Latinské Ameriky lze označit jako autory tzv. totálního románu, který lze chápat jako jednu z variant tzv. nového hispanoamerického románu? 5. Ovlivnil „nový román“ dynamiku české recepce hispanoamerické literatury?

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným připomínkám doporučuji práci Michaely Mikotové k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **v ý b o r n ě**

.....
podpis recenzenta diplomové práce

